

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1478/2542

พนักงานอัยการ จังหวัด นนทบุรี โจทก์ นาย อรรถ พล มุ่ง เจีย กก ลงจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 357, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยรับว่าได้ถอดชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ซึ่งเจ้าพนักงานตำรวจยึดไว้เป็นของกลางจริง โดยอ้างว่าได้รับอนุญาตจาก อ. เจ้าของรถให้ยืมชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ดังกล่าวซึ่งขัดต่อเหตุผลเนื่องจากการถอดชิ้นส่วนจาก รถจักรยานยนต์ของกลางจะทำให้รถจักรยานยนต์ของกลางใช้การไม่ได้ ทั้งยังขัดกับคำให้การรับสารภาพของจำเลยในชั้นสอบสวน ซึ่งมีได้นำสืบปฏิเสธความถูกต้องแท้จริงของบันทึกคำให้การดังกล่าว ทั้งตามบันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพและภาพถ่ายปรากฏว่าจำเลยได้นำชี้เส้นทางที่ใช้เป็นทางเข้าออกโดยเข้ามาข้างศาลาพักผู้โดยสารด้านหลังสถานีตำรวจ แล้วเข้ามาลักชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ของกลางและหลบหนีไปทางเส้นทางเดิมซึ่งจำเลยมิได้ปฏิเสธว่าบันทึกและภาพถ่ายดังกล่าวไม่ถูกต้องเช่นกัน จึงรับฟังได้ว่าจำเลยให้การรับสารภาพตามบันทึกคำให้การผู้ต้องหาและนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพโดยสมัครใจ เมื่อคำรับสารภาพดังกล่าวเจือสมกับคำเบิกความของสืบตำรวจโท จ. ที่ว่าพบรอยเท้าคนเดินที่พงหญ้าด้านหลังสถานีตำรวจ นอกจากนี้จำเลยก็มีได้นำสืบใบมอบอำนาจที่จำเลยอ้างว่า อ. เจ้าของรถมอบอำนาจให้มาถอดชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์หรือนำเจ้าพนักงานตำรวจที่จำเลยแสดงใบมอบอำนาจ ดังกล่าวมาเบิกความสนับสนุน ทั้งรถจักรยานยนต์ของกลาง ก็ยังอยู่ในความครอบครองของเจ้าพนักงานตำรวจซึ่ง อ. จะอนุญาตให้ถอดชิ้นส่วนรถไปโดยพลการไม่ได้ ข้ออ้างของ จำเลยจึงฟังไม่ขึ้น ไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ได้ พฤติการณ์ของจำเลยจึงมีเจตนาทุจริต แม้ว่า อ. จะทำหนังสือมอบอำนาจให้จำเลยรับรถจักรยานยนต์ของกลาง แต่ก็เป็นเวลา ภายหลังเกิดเหตุแล้ว ไม่ทำให้จำเลยพ้นความผิดไปได้ จำเลยจึงมีความผิดฐานลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 335(1) และ (8) วรรคสาม

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 33, 335, 357 ให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินที่ยังไม่ได้คืน 18,700 บาท แก่ผู้เสียหายจำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษากลับ จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335(1) และ (8) วรรคสาม จำคุก 2 ปี ชั่วคราวและคำรับสารภาพชั้นจับกุมและสอบสวนของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลย 1 ปี 4 เดือนให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินที่ยังไม่ได้คืน 18,700 บาท แก่ผู้เสียหายจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้วข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่าเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2539 เวลากลางคืน จำเลยได้ถอดชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ซึ่งถูกเจ้าพนักงานตำรวจยึดเป็นของกลางในคดีอาญาและเก็บอยู่ในที่เก็บรถจักรยานยนต์ของสถานีตำรวจภูธรตำบลบางศรีเมืองไปหลายรายการตามบัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายเอกสารหมายเลข 8 รถจักรยานยนต์คันดังกล่าวศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้คืนแก่

เจ้าของเมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2537 เจ้าพนักงานตำรวจทราบคำพิพากษาดังกล่าวจากพนักงานอัยการเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2539 ตามหนังสือแจ้งผลเกี่ยวกับทรัพย์สินของกลางเอกสารหมายเลข 4 นายอดิเรก กลิ่นชื่น มอบอำนาจให้จำเลยรับรถจักรยานยนต์คันตามหนังสือมอบอำนาจลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2539 คงมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่าจำเลยกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีรอยตำรวจเอกณรงค์ โสขมาพนักงานสอบสวนเป็นพยานเบิกความว่า เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2539 เวลาประมาณ 8 นาฬิกา พยานได้รับรายงานจากสืบทำรวจโทเจตน์สะอาดชุม ว่ารถจักรยานยนต์ที่ยึดไว้ในคดีอื่นและเก็บรักษาไว้ด้านหลังสถานีตำรวจภูธรตำบลบางศรีเมืองถูกคนร้ายถอดชิ้นส่วนไปจากการสืบสวนทราบว่าจำเลยเป็นคนร้ายรายนี้ เจ้าพนักงานตำรวจจึงตามไปยึดชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ของกลางได้ที่บ้านของจำเลยชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนจำเลยให้การรับสารภาพฐานลักทรัพย์ตามบันทึกการจับกุมและบันทึกคำให้การผู้ต้องหาเอกสารหมายเลข จ.3 และ จ.2 ตามลำดับและจำเลยนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพตามบันทึกเอกสารหมายเลข จ.4 และภาพถ่ายหมายเลข จ.5 และสืบทำรวจโทเจตน์เบิกความว่าที่เก็บของกลางมีรื้ออยู่ 3 ด้านด้านหลังไม่มีรั้วเป็นแอ่งน้ำและพงหญ้า วันที่พบชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ดังกล่าวหายไป ได้ตรวจดูบริเวณพงหญาด้านหลังมีรอยเท้าคนเดินส่วนจำเลยมีตัวจำเลยเป็นพยานเบิกความว่ารถจักรยานยนต์ของจำเลยเกิดอุบัติเหตุชนกับรถยนต์กระบะได้รับความเสียหาย จำเลยจึงไปพบนายอดิเรกที่เรือนจำจังหวัดนนทบุรีขอยืมชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ของนายอดิเรกซึ่งเก็บอยู่ที่สถานีตำรวจภูธรตำบลบางศรีเมือง นายอดิเรกให้ยืมจำเลยจึงไปถอดชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ดังกล่าวเวลาประมาณ 22 นาฬิกาโดยเข้าไปหาทางด้านหน้าและพบสืบทำรวจตรีอรุณ แผนชัยภูมิจำเลยบอกสืบทำรวจตรีอรุณว่าจะมาดูแลให้รถจักรยานยนต์ของนายอดิเรก ขณะถอดชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์เจ้าพนักงานตำรวจผ่านมาเห็นจำเลย จำเลยจึงแสดงใบมอบอำนาจจากเจ้าของให้มาถอดชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ให้เจ้าพนักงานตำรวจดูด้วย รุ่งขึ้นเจ้าพนักงานตำรวจมาเชิญตัวจำเลยไปสถานีตำรวจภูธรตำบลบางศรีเมืองบอกว่าให้เอาอะไหล่ไปคืนก็จบเรื่อง และให้จำเลยลงชื่อรับสารภาพจำเลยก็ลงชื่อรับสารภาพ เห็นว่า จำเลยนำสืบรับว่าได้ถอดชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ตามฟ้องจริง เพียงแต่อ้างว่าได้รับอนุญาตจากนายอดิเรกเจ้าของรถให้ยืมชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ดังกล่าวซึ่งข้ออ้างดังกล่าวนี้ขัดต่อเหตุผล เนื่องจากการถอดชิ้นส่วนจากรถจักรยานยนต์ของกลางจะทำให้รถจักรยานยนต์ของกลางใช้การไม่ได้ไม่น่าเชื่อว่านายอดิเรกจะให้จำเลยยืมชิ้นส่วนดังกล่าวและยังขัดกับคำให้การรับสารภาพของจำเลยในชั้นสอบสวนตามบันทึกคำให้การผู้ต้องหาเอกสารหมายเลข จ.2 โดยจำเลยมิได้นำสืบปฏิเสธความถูกต้องแท้จริงของบันทึกคำให้การดังกล่าว ทั้งตามบันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพเอกสารหมายเลข จ.4 และภาพถ่ายหมายเลข จ.5 ภาพที่ 1 จำเลยได้นำชี้เส้นทางที่ใช้เป็นทางเข้าออกโดยเข้ามาข้างศาลาพักผู้โดยสารด้านหลังสถานีตำรวจภูธรตำบลบางศรีเมืองแล้วเข้ามาลักชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ของกลางและหลบหนีไปทางเส้นทางเดิม ซึ่งจำเลยมิได้นำสืบปฏิเสธว่าบันทึกและภาพถ่ายดังกล่าวไม่ถูกต้องเช่นกัน จึงรับฟังได้ว่าจำเลยให้การรับสารภาพตามบันทึกคำให้การผู้ต้องหาเอกสารหมายเลข จ.2 และนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพโดยสมัครใจและคำรับสารภาพดังกล่าวยังแจ่มชัดกับคำเบิกความของสืบทำรวจโทเจตน์ที่เบิกความว่าพบรอยเท้าคนเดินที่พงหญาด้านหลังสถานีตำรวจภูธรตำบลบางศรีเมืองอีกด้วย นอกจากนี้จำเลยก็ได้้นำสืบใบมอบอำนาจที่จำเลยอ้างว่านายอดิเรกเจ้าของรถมอบอำนาจให้มาถอดชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์หรือนำเจ้าพนักงานตำรวจที่จำเลยแสดงใบมอบอำนาจดังกล่าวมาเบิกความสนับสนุน ทั้งรถจักรยานยนต์ของกลางก็

ยังอยู่ในความครอบครองของเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งนายอดิเรกก็จะอนุญาตให้ถอดชิ้นส่วนรถไปไม่ได้โดยผลการข้ออ้างของจำเลยจึงฟังไม่ขึ้น ไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ได้ จึงฟังได้ว่าจำเลยเข้าไปถอดชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ของกลางในเวลาประมาณ 2 นาฬิกา โดยเข้าและออกทางด้านหลังของสถานีตำรวจภูธรตำบลบางศรีเมืองตามคำให้การของจำเลยในชั้นสอบสวน

พฤติการณ์ดังกล่าวแสดงว่าจำเลยมีเจตนาทุจริตแม้นายอดิเรกจะทำหนังสือมอบอำนาจให้จำเลยรับรถจักรยานยนต์ของกลางตามเอกสารหมายเลข 5 ก็เป็นเวลาภายหลังเกิดเหตุแล้วไม่ทำให้จำเลยพ้นความผิดไปได้ จำเลยจึงมีความผิดฐานลักทรัพย์ตามฟ้อง ส่วนที่จำเลยฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษนั้น เห็นว่า จำเลยประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่งและไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน การจำคุกกระยะสั้นไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในทางแก้ไขผู้ต้องโทษให้กลับตัวเป็นคนดี ยังส่งผลให้ผู้ต้องโทษมีประวัติเสื่อมเสีย กรณีจึงมีเหตุสมควรให้โอกาสจำเลยได้กลับตัวเป็นพลเมืองดี ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิจารณาลงโทษจำคุกจำเลยโดยไม่รอกการลงโทษนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย แต่เพื่อให้จำเลยหลาบจำจึงให้ลงโทษปรับจำเลยอีกสถานหนึ่งและเพื่อไม่ให้จำเลยหวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก จึงให้คุมความประพฤติจำเลยไว้ด้วยฎีกาของจำเลยฟังขึ้นเป็นบางส่วน"พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษปรับจำเลยอีกสถานหนึ่งเป็นเงิน 6,000 บาท ลดโทษให้จำเลยหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงปรับ 4,000 บาท โทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้ 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 และให้คุมความประพฤติจำเลยโดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมความประพฤติ 4 เดือนต่อครั้ง ตลอดระยะเวลาที่ศาลรอกการลงโทษไว้กับให้กระทำการกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควรมีกำหนด 30 ชั่วโมง นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2

องค์คณะ

วุฒินันท์ สุขสว่าง · ระพีพร บรรจงศิลป์ · วิรัช ลิ้มวิชัย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1478/2542>